

Nr 319

Av herrar Björkman och Fridolfsson i Stockholm, om befrielse från investeringsavgift för Eugeniaförsamlingens planerade nybygge i Stockholm.

(Lika lydande med motion nr 255 i Första kammaren)

Riksdagen beslöt 1967 på förslag av regeringen, att fr. o. m. 1 mars samma år t. o. m. 30 september 1968 en investeringsavgift om 25 % av byggnadskostnaderna skulle påföras vissa byggnadsarbeten. Det gäller kostnaderna för bl. a. bensinstationer, parkeringsanläggningar, butikslokaler, kyrko- och samlingslokaler, banklokaler, kommunala förvaltningsbyggnader och sport-hallar.

Redan på ett tidigt stadium befarade man att en alltför strikt tillämpning av de nya bestämmelserna i vissa enskilda fall skulle leda till orimliga konsekvenser. Emellertid förlitade man sig på att regeringen i sådana fall skulle visa sina goda vilja och bevilja erforderlig dispens. Vi är fullt medvetna om att regeringen i samband med dispensansökningar ställs inför svåra avgöranden. Mot bakgrunden av de mycket restriktiva beslut, som hittills fattats i dessa ärenden, är vi dock benägna att hävda att förhoppningarna om en rättvis behandling av många av de svårast drabbade fallen kommit på skam.

Detta gäller i alldeles särskild grad katolska kyrkans planerade nybygge i Stockholm. Eugeniaförsamlingen tvingas flytta från sina lokaliteter i april i år. Man har anvisats ny tomt, och vid vite av 500 000 kronor skall bygget där vara klart senast den 1 april 1970. Stockholms stad, som anvisat den nya tomten, kräver i sitt avtal med församlingen att denna utöver kyrkan skall uppföra kontorshus samt garage för ett flertal bilar. Kontorslokalerna skall sedan hyras ut, och staden har förbehållit sig rätten att anvisa hyresgäster. Projektet blir således betydligt mer kostnadskrävande än enbart uppbyggnadet av en ny kyrka och dithörande nödvändiga församlingslokaler.

Katolska kyrkan hade emellertid kunnat bestrida kostnaderna för bygget — allt som allt cirka 10,5 miljoner — om inte investeringsavgiften plötsligt kommit in i bilden. Man har nu inte möjlighet att betala investeringsavgiften, dvs. drygt 2,5 miljoner kronor utöver de 10,5 miljoner kronor som byggnaden beräknas kosta. Det är här nämligen frågan om huvudsakligen insamlade medel, och det bör i sammanhanget nämnas att cirka 5 miljoner kronor i utländsk valuta ingår.

Eugeniaförsamlingen blir nu hänvisad till att denna vår flytta in i pro-

visoriska lokaler vid Drottninggatan och Holländargatan. Igångsättningstillstånd för nybygget vid Kungsträdgården, som beräknas ta två år att slutföra, föreligger ännu inte. Uteblir igångsättningstillståndet så länge att man därigenom inte klarar av bygget på avtalad tid, föreligger givetvis force majeure vad beträffar vitet. Detta innebär emellertid inte någon lösning för Eugeniaförsamlingen, då de provisoriska förhållanden, den får finna sig i fr. o. m. denna vår, innebär stora påfrestningar. Skulle emellertid igångsättningstillstånd lämnas i rimlig tid med hänsyn till den beräknade byggnadstiden kommer församlingen i det dilemmat, att den hotas av det omtalade vitesföreläggandet eftersom den inte har råd att betala investeringsavgiften och således inte hinner genomföra sina byggnadsåtaganden i tid. Visserligen tyder vissa uttalanden från Stockholms stadsfullmäktige på att staden kan komma att överse med en eventuell tidsutdräkt. Någon garanti för detta kan dock inte lämnas eftersom det rör sig om ett sedan länge slutet avtal.

Vi ifrågasätter ingalunda Stockholms stads goda vilja men måste samtidigt starkt understryka att Eugeniaförsamlingen försatts i en utpräglat osäker situation. Det är genom regeringens kallsinniga ställningstagande till församlingens dispensansökan som man kommit i detta läge.

Det har tidigare i en interpellationsdebatt anförts många skäl för att Eugeniaförsamlingen skall slippa betala investeringsavgift på sitt nybygge, så att det snarast kan påbörjas.

Vi förutsätter att igångsättningstillstånd omedelbart kommer att ges om dispens från investeringsavgiften beviljas.

Än en gång vill vi understryka vad som framhållits i nyss nämnda interpellationsdebatt, nämligen att det här gäller en kyrkoförsamling som till 50 % består av invandrare och som samlat in hälften av beloppet för byggnadskostnaderna ifrån utlandet. Regeringens inställning i denna fråga riskerar inte bara att bli bedömd som ett uttryck för bristande intresse för kristen verksamhet över huvud taget utan till yttermera visso som en form av religionsdiskriminering. Vi anser vidare att det även ur arbetsmarknadsynpunkt föreligger starka skäl att snarast påbörja det här aktualiserade nybygget. Vi kan inte finna annat än att den nu rådande arbetslöshetssituationen skulle ha fördel av en sådan åtgärd.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att Kungl. Maj:t måtte bevilja dispens från investeringsavgift samt igångsättningstillstånd för det av Eugeniaförsamlingen i Stockholm planerade nybygget vid Kungsträdgården.

Stockholm den 24 januari 1968

Folke Björkman (h)

Filip W. Fridolfsson (h)